

"Risale okumanın zamanı geçti.", şeklindeki eleştirilere nasıl cevap vermeliyiz?

Bir şahıs için İslamî ilimleri, süreklilik ve devamlılık bakımından iki kısma ayırabiliriz:

Birisi, her anda ve her şartta lüzumlu olan ilimlerdir ki; **bunlar imana ve marifete dair ilimlerdir**. Bir insan bu ilimlere ömrünün son anına kadar muhtaçtır. Bu iman ve marifet ilimlerinde bir sınır, bir son mertebe yoktur, insan ne kadar tekemmül ve terakki etse kârdır. Bu ilimler, gıda noktasından sürekli ihtiyaç duyulan ekmek ve su değerinde olan ilimlerdir.

İnsan maddeten nasıl ekmeksiz ve susuz yaşayamaz ise; aynı şekilde iman ve marifet ilimleri olmaksızın, insan manen yaşayamaz. Hatta bu ilimlerin bazı kısımları vardır ki; hava gibidir her an solumaya insan muhtaçtır; bu tevhid ve Allah'ın isim ve sıfatlarının kainat üstündeki tecellileridir. İnsan başını nereye çevirse, bu nevi ilim ve tefekkürle karşılaşır.

İnsaf ve sağlıklı bir kafayla Risale-i Nurlara bakanlar, Risale-i Nurların kahir ekseriyetinin, bu sürekli ve devamlı olan ilimler sınıfından olduğunu itiraf edeceklerdir. Yani **Risale-i Nurlardaki ilimler; ekmek, su ve hava mesabesinde olan ilimlerdendir**. Bu sebeple Risale-i Nurlardaki ilimler, değil bir insanın, bütün insanlığın her döneminde en önemli ve gerekli bir ilim sınıfıdır.

Diğer İslami ilimler ise, insanın ömründe bir veya iki defa ihtiyaç duyacağı ilimlerdir. Bunlar genelde kıraat ve ilmihal bilgileridir. İnsan ömründe namaz nasıl kılınırın cevabını bir kez öğrenir, belki bir de yanılır ve unuttur ise; bir daha bakma ihtiyacı hisseder, bunun dışında başka ihtiyaç hissetmez. Bu sebeple bu gibi ilimler, insan hayatında sürekliliği ve devamlılığı olan ilimler değildir. **Tabi sürekli ve devamlı olmaması, önemsiz olduğu anlamına gelmez**. İman ve marifet ilimleri ekmek ve hava gibi iken, bu çeşit ilimler meyve gibidirler. Ekmek ve hava ihtiyacı sürekli tekrarlandığından usandırmazken, meyve sürekli olsa usandırır. Risale-i Nurlar bu çeşit ilimleri İslam kaynaklarına havale etmiştir. Bir Nur talebesinin, Risale-i Nurları okuyup onunla meşgul olması, kıraat ve ilmihal bilgilerini öğrenmesine engel değil ki ikisi arasında bir tercih yapsın. Bu zamanda iman ve marifet ilimlerinden habersiz yaşamak, bir insana tehlike olarak yeter de artar bile.

Çağımızı iyi okuyup anlayamayanların, Risale-i Nurların ehemmiyet ve değerini takdir edememesi, Risale-i Nurların değil, onların bir kusurudur. Bu zamanda hükmeden; ilim ve fendir, insanların da manevi hastalığı maddecilik hastalığıdır. Bu şartları ve hastalıkları iyi tahlil edemeyenler, elbette doğru tedaviyi de bilemezler.

Bu çağın insanı iman ve marifet ilimlerine yani; Risale-i Nurlara muhtaçtır.

Bu ihtiyaç da kıyamete kadar böyle gidecektir. Bunun en güzel delili; insanlığın umumi ahvalidir. Mesela on beş milyon nüfuslu İstanbul'da, farzlarını nizami olarak ifa eden bir milyonu bulmaz. Böyle manevi bir hastalığın bulunduğu ortamda, Risale-i Nurlara ihtiyaç kalmamıştır demek, mesuliyet ister. Hem Risale-i Nurlar sadece bir ispat ve delil mecmuasından ibaret değildir, ayrıca marifet ve tefekkür tefsiridir. İmanın hadsiz mertebe ve derecelerini ders veren evrensel, eskimez, vehbi ve manevi bir tefsirdir. İnsanlığı hem imani yönden, hem de ahlaki yönden ıslah ediyor. Böyle bir tefsire dil uzatmak, manevi kemalle bağdaşmaz.

Bu tür tenkitleri samimi bulmuyoruz. Zira böyle bir tenkidin ne kendilerine ne de tenkit ettikleri hakkında hiç bir faydası olmamakla birlikte, sayılmayacak kadar zararları vardır. Allah yanlış yolda olanları doğru yola hidayet etsin.